

Darko Göttlicher

KAKO SAM UPOZNAO BOGA

Tajna Svega

Predgovor:

Vesna Krmpotić

Škorpion

Sadržaj

Predgovor Vesne Krmpotić:

O knjizi "Kako sam upoznao Boga"	15
----------------------------------	----

PROLOG

"Prvo se moraš spustiti u dolinu"	17
-----------------------------------	----

PRVI DIO

UVOD

I. Pobjeda nad labirintom neizvjesnosti 21

1. Zadatak "opisati Božja Otkrivenja"	21
2. "Jedno s Bogom u svemu što činiš"	25
3. Razlika svjetovnih i duhovnih iskustava	36

DRUGI DIO

PRIPREME ZA UZNESENJE

II. Kako je sve počelo 45

1. Zaboravljena Istina	45
2. Potreba za jasnoćom postojanja	48
3. Dva beskraja	51
4. Rađanje Ljubavi	54
5. Uporište u vjeri	58

III. Traganje u svijetu	63
1. Odluka "Nema Boga"	63
2. U pustoši svijeta	66
3. Jesmo li gospodari svoga života?	69
4. Ograničen doseg filozofije	72
5. "Nisi za to rođen"	75

IV. Prekretnica	79
1. Oživljeni Svemir	79
2. Kroz prošlost čovječanstva	84
3. Sve ili ništa	87
4. "Prvo traži Božje Kraljevstvo"	88

TREĆI DIO

OBJAVA BOŽJE PRISUTNOSTI

V. Božje Obećanje	93
1. Unutarnji Glas	93
2. "Budi miran doći ću ubrzo"	97
3. Koncentracija i usredotočenost	102

ČETVRTI DIO

UZNESENJE

VI. Pred "Licem Božjim"	109
1. Uznesenje u Božju Svijest	109
2. Svjetlina Božje Svijesti	119

3. Duhovnost i seksualnost	122
4. Neuvjetovana Ljubav	124
5. Vječni Pratilac	127

VII. Iskustva Apsolutnih Svojstava 135

1. Savršeni Mir	135
2. Apsolutna Sloboda	140
3. Jedno s Bogom	144
4. Vječno Sada Božje Svijesti i vrijeme	147
5. U krilu Svemoći	153

PETI DIO

ŽIVOT U BOŽJOJ PRISUTNOSTI

VIII. Rađanje i umiranje 159

1. Utjelovljenje	159
2. Povratak iz nebeskog prostora	164
3. Proročanstvo	169
4. Iskustva umiranja	172
5. Nakon "zagrljaja smrti"	179

IX. S Bogom u svijetu 185

1. Predodređenost života	185
2. Slobodna volja i sloboda izbora	196
3. Stvaralačka moć mišljenja	200
4. Glas savjesti	203
5. Čistoća nutrine	206

6. Svetost	207
7. Liječenje Božjom Energijom	210
8. Odnos prema vanjskom svijetu	214
9. Posljednja žrtva	217
 X. Blagoslov Tajnom Svega	 221
 XI. Iz prošlih života?	 225
1. U starom Egiptu	226
2. Nekada u drevnoj Indiji	239
 XII. Drugi svjetovi	 241
1. Probuđena Božja Djeca	241
2. Univerzalni Božji Zakoni	244
 POGOVOR	
 XIII. Tako sam upoznao Boga	 247
 EPILOG	
 <i>Sedam anđela</i>	 251
 O autoru	 255

PREDGOVOR

O knjizi “Kako sam upoznao Boga”

Pisati svoj istinski životopis znači pisati svoju potragu za sobom, za Bogom. Bilo da se piše naoko priprosta priča-izvješće, načinom redosljednog, jednostavnog, opisnog, ili da se piše iskazom zakrinkanim, prerusenim u simbol, u zakon, u formulu, u životopisnu jednadžbu. Često nalazimo oba načina više ili manje prepletena – no uvijek je jedan od njih dominantan.

Knjiga Darka Göttlichera “Kako sam upoznao Boga” sadrži spomenutu prepletenost, to jest, elemente i jednoga i drugog pristupa. U njoj teče opis usponskoga puta do životnog vrhunca; no taj je opis daleko više posvećen unutrašnjoj, misaono-doživljajnoj strani, nego vanjskoj i događajnoj.

U prvom dijelu knjige, pripovjedač Göttlicher slijedi trag i povijest svoga pronicanja, svoje težnje, potrage, odustajanja, neodustajanja, znakovitih susreta i zgoda, sve do praska otkrića – do trenutka udarnog blaženstva. Taj se trenutak dogodio usred uobičajene svakodnevne (ulične) gužve. Bio je to trenutak prepoznavanja bezvremene sjedinjenosti s Bogom-sobom. A sjedinjenost je prepoznata kao prirodno stanje – kao istinska vlastitost i najsvojskija stvarnost. U odnosu na to i takvo stanje, uobičajena pojavnost poprima kakvoću sjenovite predstave.

Kad netko odluči napisati i objaviti vlastiti put do takvoga otkrića, do Bogo-otkrića, taj zacijelo to ne čini zbog taštinskoga poticaja. Pobuda

poput Darkove, podsjeća me na riječ, koja bezrazložno i gotovo samostalno navre na usta pjesniku. Odnosno, tu nema drugoga razloga, osim želje riječi da bude izgovorena.

No knjiga osobnoga svjedočenja "Kako sam upoznao Boga" ima – osim nadahnuća – još jedan dodatni poticaj, blizak dužnosti i obvezi. Jer takvo svjedočenje može poslužiti kao putokazno i potporno iskustvo mnogima na istom tragu. Kao što je zavjet nekih prosvjetljenika bio i jest šutnja i samoća, zavjet je drugih objava i svjedočenje.

Riječ, dvije, o autoru: zanimljivo je da je on radno boravio u svjetovnim ustanovama širom svijeta, od Ujedinjenih naroda do hrvatskog Ureda za ljudska prava čiji je bio predstojnik; od savjetnika u Vladi RH do eksperta UN sa sjedištem u Ženevi. Bez obzira u kojemu se kraju svijeta zadesio i pri kojoj od ustanova, njegov je rad uvijek bio posvećen čovjekovu ugroženom pravu i slobodi. A unutarnji mu je stav u svim tim institucijama (i vladinim i nevladinim) bio i ostao samostanski: stav posvećenika unutarnjemu izravnom dodiru s Najvišim. Što je pokaznica da se može živjeti u svijetu važne i ugledne gužve, u ozračju konferencija, prijedloga, rasprava, papirologije, putovanja, i ostati pritom u dosluhu s Redateljem drame.

Vesna Krmpotić

PROLOG

“Prvo se moraš spustiti u dolinu”

U snu, sjedio sam negdje u visočjima na prekrasnoj travnatoj visoravni. Zrak je bio savršeno čist, a sunce je tako blistalo da je sve treperilo živim, srebrnastim sjajem. Bio sam očaran ljepotom.

Prešao sam pogledom uokolo i uočio da se visoravan s moje desne strane lagano uzdiže do podnožja divnog stožastog vrhunca. Vrhunac je bio strm, šiljat, propinjao se u blještavilo sunca i sam blistajući plavičastim sjajem. Prizor je bio veličanstven. Ugledavši vrhunac shvatio sam da je to moj cilj, da se želim i moram popeti na vrh. Bio je na dohvat ruke i, unatoč znatnoj strmini, činilo se da nije odviše teško popeti se.

Onoga časa kad sam ga ugledao shvatio sam da je visoravan samo kratkotrajno odmorište, kako bih uživao u ljepoti i čistoći te da me put vodi dalje, na vrh. Već sam htio radosno pohrliti gore, kad me neočekivano zaustavi snažan Glas, koji je izvirao iz čitavog prostora: “Još ne možeš gore. Prvo se moraš spustiti u dolinu.”

Moć koja je bila u Glasu govorila je o neporecivosti Onoga kome je pripadao i neodgodivosti onoga što moram učiniti. Stoga nisam imao namjeru opirati se, iako je vrh bio tako zamaman i već tako blizu. Bilo je i najprirodnije poslušati jer je Onaj koji je govorio bio bitni dio čitavog prizora i svega što se događalo.

Osvrnuo sam se po obronku kako bih vidio što mi je činiti u ovoj novoj okolnosti. Ugledao sam, što prije nije bilo vidljivo, kako se visoravan preda mnom prilično strmo spušta i potom prelazi u travnatu dolinu, koja se prostirala lijevo od podnožja nevelikog brijega na suprotnoj strani.

Odlučno sam ustao, spreman suočiti se s onim što me je čekalo u dolini, rekavši si: "Idem odmah, da to što prije završi", misleći kako bih se što prije mogao vratiti i popeti na vrhunac. Pohrlio sam niz padinu, gotovo trčeći...

Nakon što sam se probudio, bilo mi je jasno što mi se snom željelo poručiti. Unatoč tome što mi je Bog do tada obznanio našu Jednoću, još nije došlo vrijeme da se vratim u to sveto Zajedništvo. Svijet je još bio preda mnom i trebalo je do kraja iskusiti život u njemu, upoznati sve njegove zakonitosti u sujetlu Božjih Zakona, ovladati njima, istovremeno predajući svijetu ono što mi je bilo namijenjeno.

I spustio sam se u "dolinu" ...